

عنوان مقاله:

رویکردی نوین در بررسی ماهیت ایمان با نگاه به ساحات وجودی نفس

محل انتشار:

مجله انسان پژوهی دینی، دوره 9، شماره 27 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

مهدی ذاکری - استادیار گروه فلسفه پردیس قم دانشگاه تهران

سیدمرتضی طباطبایی - کارشناس ارشد فلسفه پردیس قم دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

هنگام بحث درباره ماهیت ایمان، اغلب تفکیکی برپایه متعلق ایمان ارائه میشود که براساس آن، ایمان به گونه کلی یا گزاره ای است و یا غیر گزاره ای؛ یعنی اگر ایمان به یک یا چند گزاره تعلق گیرد، ماهیتش نیز گزاره‌ای و از سنخ معرفت خواهد بود؛ اما اگر متعلق ایمان شخص یا موجودی خارجی باشد، ماهیت ایمان از سنخ اموری همچون دل بستگی و وفاداری است. این مقاله با بررسی لوازم این تفکیک نشان می‌دهد که اولاً این دسته بندی به لحاظ صوری و منطقی دچار مشکل است و ثانیاً چنان قوت و صلاحیتی ندارد که ماهیت ایمان را روشن کند. بخش دوم مقاله، ایمان را براساس اینکه کدام یک از ساحات سه گانه نفس آدمی بیشتر در آن موثر باشند، به ایمان عقل گروانه، اراده گروانه و احساس گروانه تقسیم و شواهدی از نظریات فیلسوفان و متکلمان مسیحی و مسلمان برای هر یک از انواع ایمان ارائه می‌کند.

کلمات کلیدی:

ایمان، متعلق ایمان، ساحات نفس، ایمان گزاره‌ای، ایمان غیر گزاره ای، ایمان عقل گروانه، ایمان اراده گروانه، ایمان احساس گروانه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2038133>

